

Darujte předplatné **Taneční zóny**

(Politické) výpovědi německého divadla (No. 9)

Román Effi Briest napsal Theodor Fontane roku 1895 – je považován za vrchol německého poetického realismu. Dílo má promyšlenou a komplikovanou strukturu, v níž se děj, krajina a její charakteristika spojují do komplexního obrazu německé společnosti druhé poloviny 19. století.

Repro archiv

Vypráví se tragický příběh sedmnáctileté dívky Effi, kterou její matka provdá za svého někdejšího milence, barona von Instetten, více než dvakrát staršího. Mladá paní, kterou její muž často zanechává samotnou na venkově, naváže krátký vztah s mladým důstojníkem jménem Crampas. Jejich vzájemnou korespondenci baron objeví po několika letech, kdy už poměr dávno skončil. Vyzve bývalého milence na souboj, v němž ho zastřelí a s manželkou se rozvede. Ta je zcela vyvržena ze společnosti, odmítne ji i rodina – teprve poté, co onemocní, ji rodiče znovu přijmou. Choroba je vážná, Effi brzy umírá.

Zleva Michael Wittenborn, Clemens Sienknecht, Markus John, Ute Hannig, Yorck Dippe. FOTO MATTHIAS HORN

Základní dějová linie je sice v inscenaci hamburského Deutsches Schauspielhaus **Effi Briest – ovšem s jiným textem a také jinou melodií** zachována, ironickou interpretací je ovšem dílo posunuto na úroveň červené knihovny. Autory i režiséry dramaturgie jsou Clemens Sienknecht (který si v inscenaci také zahrál) a Barbara Bürk. K zesměšnění nejen díla, ale i tehdejších společenských a morálních kodexů využívají všech prostředků.

Anke Grot navrhla prostor, který kombinuje obývací pokoj s rozhlasovým studiem (je docela možné, že v podobných prostorách fungují některé soukromé stanice) fiktivní stanice pojmenované po hlavní hrdince. Ušetřen ironie ovšem nezůstane ani způsob rozhlasové práce. Divákovi se odhalí nejen způsobu vzniku „čtení na pokračování“, uvidí také, jak vznikají „ruchy“, a pozná i hektický způsob práce. Hlasatelka hledá papíry se zprávami, pak spěchá k mikrofonu, při tom zakopne a upadne, nakonec zprávy nejsou; „budou později“, řekne nakonec moderátor... Fiktivní vysílání je prokládáno také zpívanou reklamou na prášek do pečiva.

Divák vidí, jak vznikají „ruchy“, a pozná i hektický způsob práce (Michael Wittenborn a Ute Hannig). FOTO MATTHIAS HORN

Jako v každé rozhlasové dramaturgii má i zde důležitou roli hudba. Rozhlasoví pracovníci se promění v muzikanty (flétna, housle, altsaxofon, malá trubka, violoncello, klavír nebo varhany či harmonium), hrají a zpívají (vícehlasně) většinou anglickou country a pop music, ale i romantické salonní kousky. Na velmi dobré úrovni. Hudba je významným ironizujícím prostředkem, a také pro travestie či tělesná obnažení. Například milostnou scénu Effi a mladého důstojníka sehraje dvojice v plavkách, Effi ji doprovází hrou na housle a Crampas na sexuální sexuální signifikantní altsaxofon. Dalším prostředkem ironizace je doslovná herecká ilustrace čteného originálního autorského komentáře (*vstane, usedne, usměje se, zamyslí ...*) použitá v klíčové scéně diskuse o budoucím souboji.

Vyprávění děje pokračuje dál... FOTO JUDITH BUSS

Postřelený Crampas pak přibelhá spektakulárně umřít na koberci uprostřed obývacího studia. Vyprávění děje pokračuje dál. Poté, co Effi v záběru umírá v náručí své matky (hrané hercem v dámských šatech), rozloučí se hlasatel s posluchači s příslibem příštího pořadu o Anně Karenině. (Možná to bude opravdu příští opus autorsko-režisérského dua?) Perfektní výkon pětice herců (Yorck Dippe, Ute Hannig, Markus John, Friedrich Paravicini, Clemens Sienknecht a Michael Wittenborn) umožnil precizní realizaci projektu a velmi umocnil jeho vyznění.

Letošní ročník **PDFNJ** skončil zábavnou, nanejvýš brilantně provedenou inscenací.

///

Ostatní díly festivalových zpravodajství:

(Politické) výpovědi německého divadla (No. 1)

(Politické) výpovědi německého divadla (No. 2)

(Politické) výpovědi německého divadla (No. 3)

(Politické) výpovědi německého divadla (No. 4)

(Politické) výpovědi německého divadla (No. 5)

(Politické) výpovědi německého divadla (No. 6)

(Politické) výpovědi německého divadla (No. 7)

(Politické) výpovědi německého divadla (No. 8)

...

(Politické) výpovědi německého divadla (No. 10)

///

Více na i-DN:

Čelákovické glosy (No. 2)

Politické výpovědi německého divadla

Komentáře k článku: (Politické) výpovědi německého divadla (No. 9)

Přidat komentář

(Nezapomeňte vyplnit položky označené hvězdičkou.)
